

e-OBČASNIK

št. 2

šolsko leto 2020/21

OŠ bratov Letonja Šmartno ob Paki

UVODNIK

Drage bralke in bralci našega e-Občasnika!

"Ko pride poletje, je nebo še bolj modro in oblaki so še bolj beli. In sonce še bolj žari."

Živa Viviana Doria

Dnevi so vse daljši in toplo sonce se je počasi le prebilo skozi deževno nebo, zadnji testi so odpisani, pouk je že malo bolj sproščen. Smo na pragu poletja.

Za nami je posebno leto, a kljub vsem preprekam, ste učenci s pomočjo mentorjev in mentoric ustvarili pisan mozaik izdelkov, ki so zbrani v letošnji 2. številki e-Občasnika.

Počitnice torej že trkajo na vrata in vsi že komaj čakamo, da si malo oddahnemo in sproščeno preživimo poletne dni. Pred odhodom pa upava, da si boste vzeli še nekaj časa in prelistali ter prebrali drugo in hkrati zadnjo letošnjo številko šolskega časopisa.

Želiva vam prijetno branje.

Urednici

Suzana Daničić in Blanka Slemenšek

Tija Jezernik, Pija Rutnik, Neja Rabuza, Ana Šegula, Ula Pejovnik, Ermana Ramić, 7. b

PRIŠLA JE POMLAD

Sara Leskovšek, 2. a

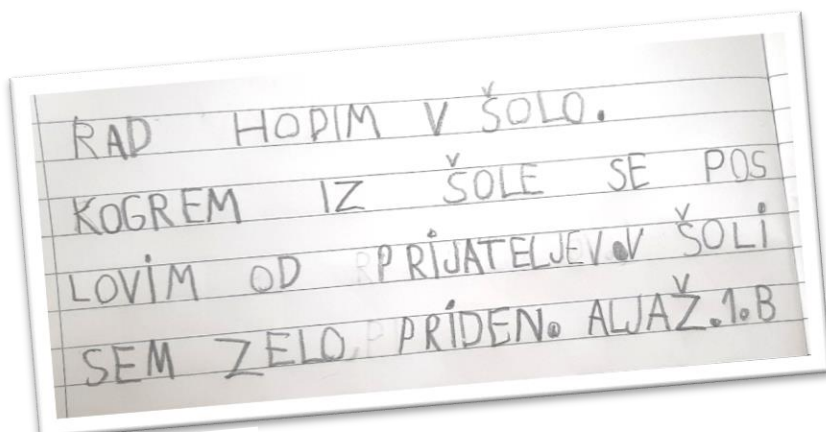

Alea Saramati, 2. a

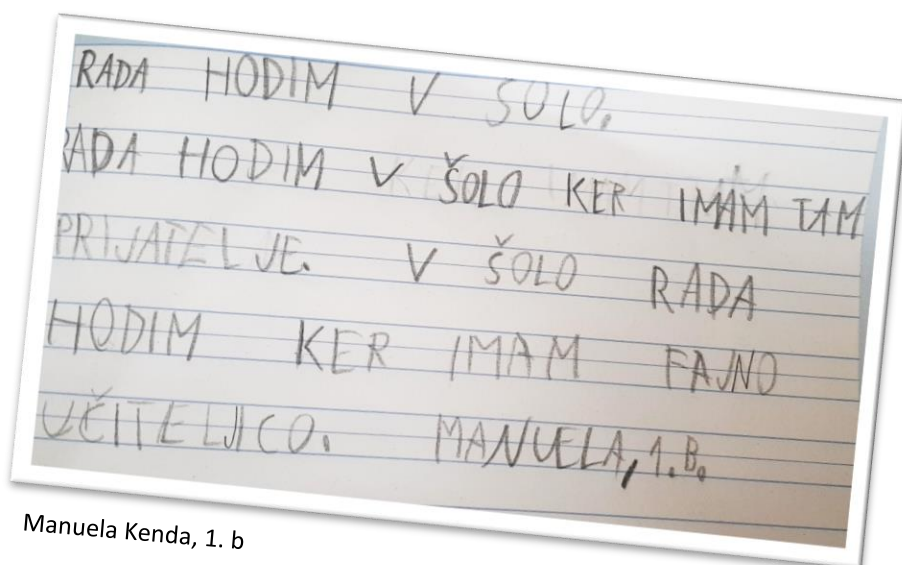

Filip Rusmir, 2. a

NA NAŠI ŠOLI JE LEPO

Aljaž Pačnik, 1. b

Manuela Kenda, 1. b

Blaž Poprask, 6. a

PRVOŠOLCI NA TRAVNIKU

Ana Blatnik, 1. b

Kevin Parfant, 1. b

Ela Podgoršek, 1. b

Manuela Kenda, 1. b

Lea Mandelc, 1. b

Lana Kolenc, 1. a

Vita Pačnik, 1. b

Vid Slemenšek, 1. b

Vita Feldin, 1. b

Jaka Jereb, 1. a

Julija Koradej, 1. b

Eva Gluk, 1. a

V PODALJŠANEM BIVANJU JE „LUŠTNO“, KER ...

... POSLUŠAMO PRAVLJICE, SLOVENSKE MITE IN LEGENDE IN KER IZDELUJEMO ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA. *ANA BLATNIK*

... VELIKO RIŠEMO, IGRAMO BOJ MED DVEMA OGNJEMA IN SE IGRAMO SOCIALNE IGRE. *LEA MANDELIC*

... SMO V TELOVADNICI IN KER IZDELUJEMO ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA. *VITA FELDIN*

... IGRAMO NOGOMET V TELOVADNICI IN DELAMO ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA.

JULIJA KORADEJ

... RIŠEMO IN IGRAMO NOGOMET. *ŽIGA KAC*

... KVAČKAMO ZAPESTNICE, NAREDILA PA SEM ŽE PET VENČKOV SREČE IN ZDRAVJA. *KLARA ZAGER*

... SMO V TELOVADNICI IN RIŠEMO PO PREBRANIH GRŠKIH BAJKAH.

TILEN KUMAR

... POSLUŠAMO PRAVLJICE IN STARE GRŠKE BAJKE IN SE ZUNAJ IGRAMO.

AŽBE DVORNIK

... DELAMO ZAPESTNICE IN POSLUŠAMO PRAVLJICE, SE IGRAMO V TELOVADNICI. *ELA PODGORŠEK*

... POSLUŠAMO PRAVLJICE IN RIŠEMO, IGRAMO NOGOMET IN DELAMO ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA IN POGUMA. *KEVIN PARFANT*

... KVAČKAMO, RIŠEMO, DELAMO ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA IN IGRAMO BOJ MED DVEMA OGNJEMA V TELOVADNICI.

VITA PAČNIK

... RIŠEMO, IGRAMO BOJ MED DVEMA OGNJEMA V TELOVADNICI.

TAJA REBERČNIK

... SE IGRAMO, POSLUŠAMO PRAVLJICE IN GRŠKE BAJKE TER IGRAMO NOGOMET NA UMETNI TRAVI. *ANDREJ BARIŠIČ*

... RIŠEMO IN SE IGRAMO V TELOVADNICI IN KOTIČKIH. *MIJA ŠEGULA*

... SE IGRAMO V UČILNICI IN NA TERASI, IGRAMO NOGOMET S PRIJATELJI. *LUC POLOVŠAK*

... POSLUŠAMO PRAVLJICE IN SE ZABAVAMO S PRIJATELJICAMI V TELOVADNICI TER NA OTROŠKEM IGRISČU. *MANUELA KENDA*

... IGRAMO NOGOMET V TELOVADNICI IN RIŠEMO PO PREBRANI PRAVLJICI. *GAŠPER TRATNIK*

... POSLUŠAMO STRAŠLJIVE ZGODBE IN IGRAMO NOGOMET. *DAVID ŠMIGOVČ*

... POSLUŠAMO PRAVLJICE IN RIŠEMO. *ALJAŽ GOLOB*

... IGRAMO ŠAH IN NOGOMET, SESTAVLJAMO RAZLIČNE KOCKE, POSLUŠAMO ZGODBE IZ PRETEKLOSTI. *MARK MRKONJIČ*

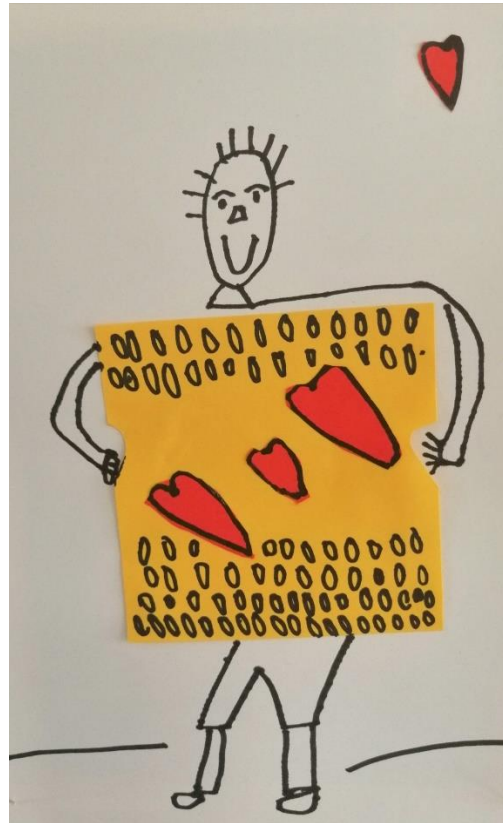
Zapestnice prijateljstva, OPB 1. b

... LAHKO RIŠEMO IN NATO IGRAMO NOGOMET TER BOJ MED DVEMA OGNJEMA V TELOVADNICI. RAD TUDI IZDELUJEM ZAPESTNICE.

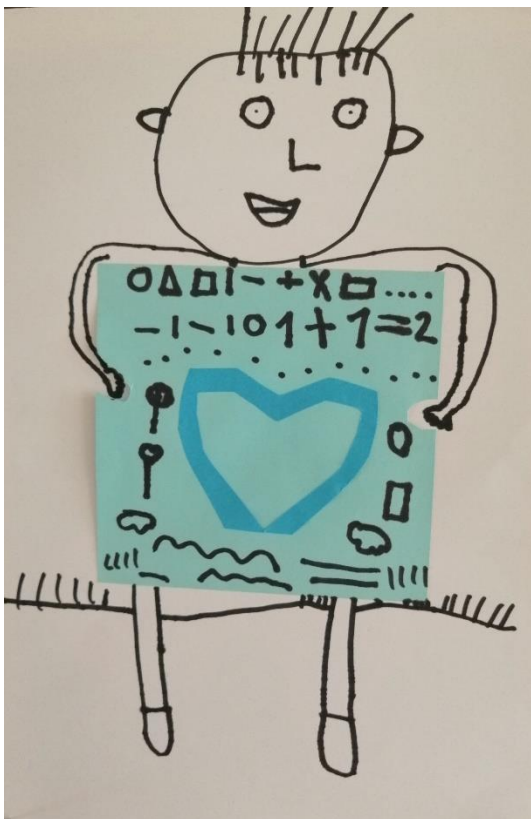
VID SLEMENŠEK

Eva Dobnik, 2. b OPB

Lan Pilih, 2. b OPB

Mark Pratljačič, 2. a OPB

Tilen Praznik, 2. b OPB

Učenci 4. a so razmišljali o moči svojih dlani.

Nekaj misli so zapisali, potem pa so se podali v svet ustvarjanja ...

Ljudje imamo dve roki, dve dlani: z eno pomagamo sebi in z drugo pomagamo drugim ...

...tako, da če smo vljudni do drugih ter da jim pomagamo. Obstaja še večje upanje, da bodo drugi še vljudnejši do tebe. *Tibor Malbašič Vodovnik*

... da smo prijazni do vseh ljudi, jim pomagamo in se razumemo. *Domen Podvršnik*

... da je ena roka prijazna drugim. Vsi imamo čarobne dlani, vsa ljubezen je od mene do tebe. Družina mi pomeni največ, ker je ljubeča. *Lea Emeršič*

... da podariš nekaj lepega. *Peter Jug*

... če si ne pomagamo, nismo veseli, temveč žalostni. *Rok Klemenc*

... da pomagamo prijateljem, sošolcem in sami sebi. *Vid Arčan*

... da smo prijazni drug do drugega in da se imamo radi. Drugih ne smemo žaliti. Da ne preklinjamo in se lepo obnašamo. *Nik Reberčnik*

Matic Krevzel, 4.a

Tibor Malbašič Vodovnik, 4. a

...skupaj nam bo uspelo in prišli bomo do konca. Do konca naših dni bomo prijatelji! *Lucija Herlah*

... da si posojamo igre, knjige, igrače, čas, prijateljstvo, pomoč ... *Anže Golčman*

... da z eno roko pomagam babici, z drugo pa sam sebi. *Matic Krevzel*

... da smo prijazni, veseli, ustvarjalni. Pomagamo drugim. Nekoga presenetimo. *Žiga Volk*

... da se počutim dobro, ko pomagam drugim, in da se drugi počutijo dobro, ko jim pomagam. *Jonatan Juras*

... zdi se mi, da je pomembno, da si pomagamo med seboj, da se razumemo, spoštujemo, smo srečni, veseli. *Liza Poberžnik*

... da imamo zdrave roke in da lahko pomagamo drugim, ki potrebujejo našo pomoč. Pomagamo tudi starim staršem. *Eva Strnišnik*

Eva Strnišnik, 4. a

Liza Poberžnik, Jonatan Juras, Lucija Herlah, Peter Jug, Domen Podvršnik, Anže Golčman, 4. a

MOJA MUČA

LUKA ŠKRUBA

IMAM MUČHO LUČKO. STARA JE POL
LETA. JE ORANŽNE BARVE. VEČINO
ČASA SPI. RADA SE IGRA. ZELO
RADA SE PA TUDI BOŽA.

Luka Škruba, 2. b

Amadeja Kocuvan, 5. a

IMEJMO SE RADI

Brina Lesnjak Šraml, 2. b OPB

Domitrios Loukeris, 2. b OPB

Luka Škruba, 2. b OPB

Mija Trebičnik, 2. a OPB

Ula Travner, 2. a OPB

TRETJEŠOLCI V PRAVLJIČNEM SVETU

RJAVOLASKA IN ČAROBNI TRAK

Nekega jutra je iz hišice na drevesu izstopila Rjavolaska. Bila je najlepša v gozdu. Njen najljubši prijatelj je Andrej. Nekega popoldneva je prišla zlobna čarovnica Lina in ugrabila Andreja, ki je ravno izstopil iz hiše. Andreja je zlobna čarovnica Lina odpeljala v svoj brlog in ga zaprla v ječo ter mu dejala, da ji mora povedati, kje živi Rjavolaska. Andrej se je upiral in ji ni hotel povedati. Čarovnica Lina je vedela, da je njen trak čaroben, zato ga je hotela imeti, da bi prevzela cel gozd. Sto zlobnih netopirjev se je spravilo na Rjavolasko. A Rjavolaska je imela čarobni trak in zamahnila z njim. Posijalo je močno sonce in opeklo zlobne netopirje. Padli so na tla. Prišla je do Lininega brloga. Vstopila je in opazila Andreja, ki jo je svaril, da je to past, a Rjavolaska se ni prestrašila. Tedaj je prišla zlobna čarovnica Lina. Opazila je Rjavolasko in njen trak. Čarovnica Lina si je zamislila, kako bo prevzela gozd. Andreja je Rjavolaska rešila in njen trak je Andreja ter Rjavolasko ponese v njen dom. Sedem zajčkov je zaprlo zlobno čarovnico Lino in netopirje v ječo. Rjavolaska si je zaslužila, da vidi v živo severni sij. Čarovnica Lina pa je z netopirji za vedno končala v ječi.

POČIL JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC.

Pika Puncer, 3. b

Nina Rant, 3. b

OTROCI IN PTIČICA LIJA

Nekega poletja so bili otroci in starši na morju. V ponedeljek je priletela ptičica, ki ni mogla več leteti. Otroci so skrbeli zanjo. Ptičici so dali ime Lija. Ko je ptičica Lija ozdravela, je odšla v mlako. Mislila je, da so v vodi ribe, ampak niso bile, ker jih je pojedel krokodil. Ko je stopila v vodo, jo je krokodil potegnil v vodo. Komaj se je rešila. Otroci so jo že pogrešali in so jo šli iskat. Ko so jo našli, je bila že skoraj mrtva. Poklicali so veterinarja. Veterinar jo je odpeljal v veterinarsko ambulanto, kjer jo je pregledal in čuval. Skrbel je za njo, dokler ni ozdravela. Ko je ozdravela, jo je veterinar pripeljal nazaj k otrokom. Bili so je zelo veseli. Spet so jo hranili in skrbeli zanjo. Nekega dne je Lija odšla v morje loviti ribe. Tam je srečala ptička. Skupaj sta se igrala in lovila ribe. Ptičica Lija je ptička pripeljala k otrokom. Ker je bil zelo lep in je lepo prepeval, so sedaj skrbeli za oba. Vsak dan so jima dali jesti semena. Nekega dne pa ptičice Lije ni bilo nikjer. Otroci so jo iskali. Nasproti jim je priletel ptiček in jih peljal do gnezda. Tam je sedela ptičica Lija in njenih sedem mladičkov. Otroci so jih bili zelo veseli.

Nika Drofelnik, 3. b

Nika Drofelnik, 3. b

MAKS IN ŽIVALSKI VRT

Živel je deček z imenom Maks. Zelo rad je imel živali, zato je skoraj vsak dan obiskoval živalski vrt.

Njegova najljubša žival je bila gorila, pri kateri je bil največ časa. Nihče ni vedel, da gorila govori. Za to je vedel samo Maks.

Neke noči je gorila pobegnila iz živalskega vrta. Odšla je k Maksu. Maks je bil vesel, ampak tudi prestrašen, ker je na dvorišču slišal zelo čuden smeh. Pogledal je skozi okno in videl trop hijen. Čeprav sta imela zaklenjeno hišo, so vseeno uspele vstopiti v hišo. Na njuno srečo je prišel krilati nosorog prav takrat, ko je hijena hotela ubiti dečka. Nosorog jih je s svojim rogom začaral, da se niso mogle premikati. Le ene hijene ni mogel začarati in prav ta je ugriznila Maksa. Gorila je postala jezna in zamahnila je tako močno, da je hijena umrla. Ostale hijene so se zaradi velikega hrupa prebudile in zbežale v živalski vrt. Maks, gorila in krilati nosorog so postali najboljši prijatelji. Veliko so se družili in srečno živeli do konca svojih dni.

Jošt Lesnjak, 3. b

Naja Bukovnik, 3. b

ŠKRAT LUJIZ IZGUBI PISMO

Na neki gori je živel škrat Lujiz. Ta škrat je lahko izpolnjeval želje. Otroci so mu za to morali napisati pismo. Izpolnil je le želje prijaznih in pridnih, zlobnim in porednim pa ni izpolnil želja.

Najbrž se sprašujete, kako je vedel, kdo je priden in kdo poreden. Vam bom povedala. Vsako pismo, ki ga dobi, pogleda in v njem vidi otroka, ki ga je napisal. Če je pismo zažarelo, je bil otrok priden, če pa ni zažarelo, je bil ta otrok poreden.

Nekega dne je prejel pismo malega fanta Jonasa. Bil je res priden otrok. Ko je Lujiz njegovo pismo vzel v roke, je skozi odprto okno zapihal veter in mu ga odnesel iz rok. Odpihnilo ga je daleč stran, na najvišjo goro v teh krajih. Lujiz je sklenil, da ga bo šel iskat. Bratranca Boba je prosil, da ga zamenja pri delu v pisarni. Odpravil se je na dolgo pot. Potikal se je po gozdu. Naenkrat je pred seboj zagledal sotesko. Bila je res velika. Škrat Lujiz ni vedel, kaj naj naredi. Takrat je mimo priskakljal zajček Peter in ga vprašal, zakaj je tako potr. Lujiz mu je povedal, da bi rad prečkal sotesko, ker išče pismo, ki mu ga je ukradel veter. Zajček mu je predlagal, da zgradita most. In sta ga res zgradila. Lesenega, povezanega z bršljanom. Ko je bil dokončan, se je škrat Lujiz najlepše zahvalil zajčku in šel naprej.

Prišel je do velikanske gore, vendar ni znal plezati. Takrat pa je po gori navzdol priskakljal kozorog. Ko je videl žalostnega Lujiza, ga je vprašal, zakaj je tako potr. Lujiz mu je povedal, da ne zna plezati in da išče pismo, ki mu ga je ukradel veter. Kozorog mu je rekel, naj skoči na njegov hrbet in ga odnesel na vrh gore. Ko sta prispela na vrh, se mu je Lujiz najlepše zahvalil. Samo malo je pogledal naokrog in že je našel izgubljeno pismo. V žepu je imel poseben, čaroben prah, ki ga od kjer koli ponese domov. Posul ga je po sebi in čira čara, že je bil doma.

Dečku Jonasu je lahko izpolnil željo. Tudi vsem drugim pridnim otrokom sveta je še dolgo izpolnjeval želje. Ko je bral njihova pisma, pa je imel okno vedno zaprto.

V škratovi sobi je počil še lonec in te zgodbe je konec.

Zala Podgoršek, 3. b

V PRAVLJIČNEM GOZDU

ČAROBNE VILE

Nekoč daleč, daleč stran so živele tri vile. V gozdu so imele čarobno hišo. Na drugi strani gozda je živela hudobna čarovnica. A vile so jo vedno prelisičile. Vsaka vila je imela svojo žival. Imele so tudi svojo čarobno in govorečo palico. A nekega dne je čarovnica rekla, naj zapustijo hišo. Vile so poklicale živali. Živali so jo napadle. Vile so si naredile ograjo tako, da hudobna čarovnica ni mogla vstopiti v hišo. In res, nikoli več ni prišla. Vile so bile zelo, zelo vesele. Tudi čarobne palice so od navdušenja zapele.

Ana Drev, 2. a

GOZDNI MOŽ

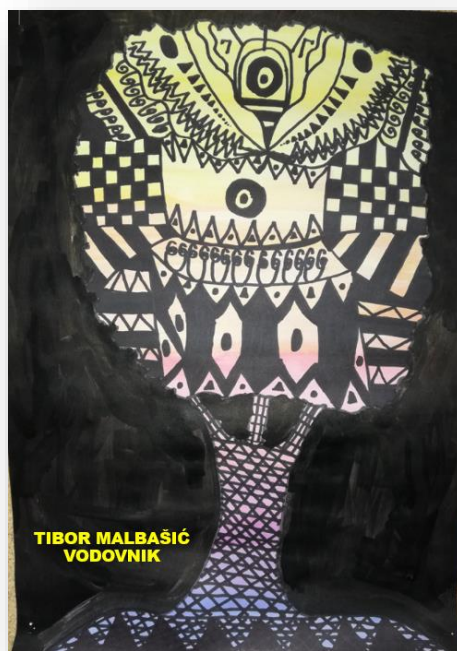
Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami in sedmimi vodami živel gozdni mož. Bil je varuh narave. Drevesa in živali so bili njegovi prijatelji. Z njimi se je družil in pogovarjal. Imel je čarobno palico, s katero je lahko vse pozdravil. Njegov najboljši prijatelj je bil velik beli volk. Z volkom sta branila prijatelje živali, pred strašnimi lovci. Na vso moč sta jih strašila in preganjala. Izgubljenim popotnikom pa sta pomagala. Gozdni mož je živel še mnogo let. Če boste kdaj v gozdu, pogledajte nazaj, mogoče ga zagledate. 🐾🐾🐾

Mija Trebičnik, 2. a

POSEBNA VILA

Za devetimi oblaki je živila prav posebna vila, po imenu Katarinca. Imela je samoroga, ki je govoril. Zelo zanimivo ime je imel. To ime je Katka. Ni imela prijateljic, ker so bile druge vile zlobne. Zato je bila Katarinca žalostna. Katarinca se je domislila dobre ideje. Odšla je v trgovino in si kupila čarobne čevlje ter si jih dala na noge. Ni bilo nič bolje. A potem je prišla dobra vila in spremenila zlobne vile v dobre vile.

Mark Pratljačić, 2. a

ZLOBNA ČAROVNICA

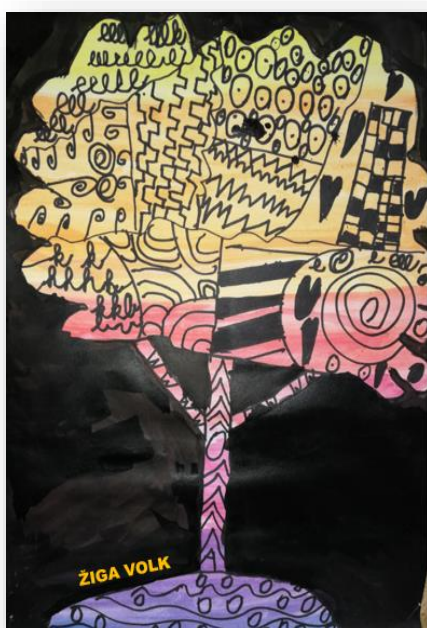
Za devetimi gorami sta živila kralj in kraljica. Ko je kraljica praznovala 33 let, je v grad prišla čarovnica. Njeno darilo je bil urok. Rekla je, da bo zaspala za 100 let. In res se je zgodilo. Ko je kralj izvedel, je poklical viteze. V gradu je niso našli. Šli so v najbolj strašljivi del dežele. Čarovnico so našli in premagali. Kraljica se je takrat zbudila. Kralj in kraljica sta srečno živila do konca dni.

Luka Podbrežnik, 2. a

KRALJ IN KRALJICA

Nekoč pred davnimi časi sta živel a kralj in kraljica. Imela sta lep grad z dvema stražarjema. Nekoč so jih napadli. Kraljica je rekla stražarjema: "Dvignita most." Prišli so z loki in puščicami. Prvi je ustrelil Veliki blisk in zadel kraljico. Kralj jo je odnesel v sobo. Kralj je rekel: "Prosim, zbudi se." Kraljica se je zbudila. Potem so srečno živel i do konca svojih dni.

Miha Jug, 2. a

KISLE KUMARICE

Kisle kumarice, hrana za bogove.

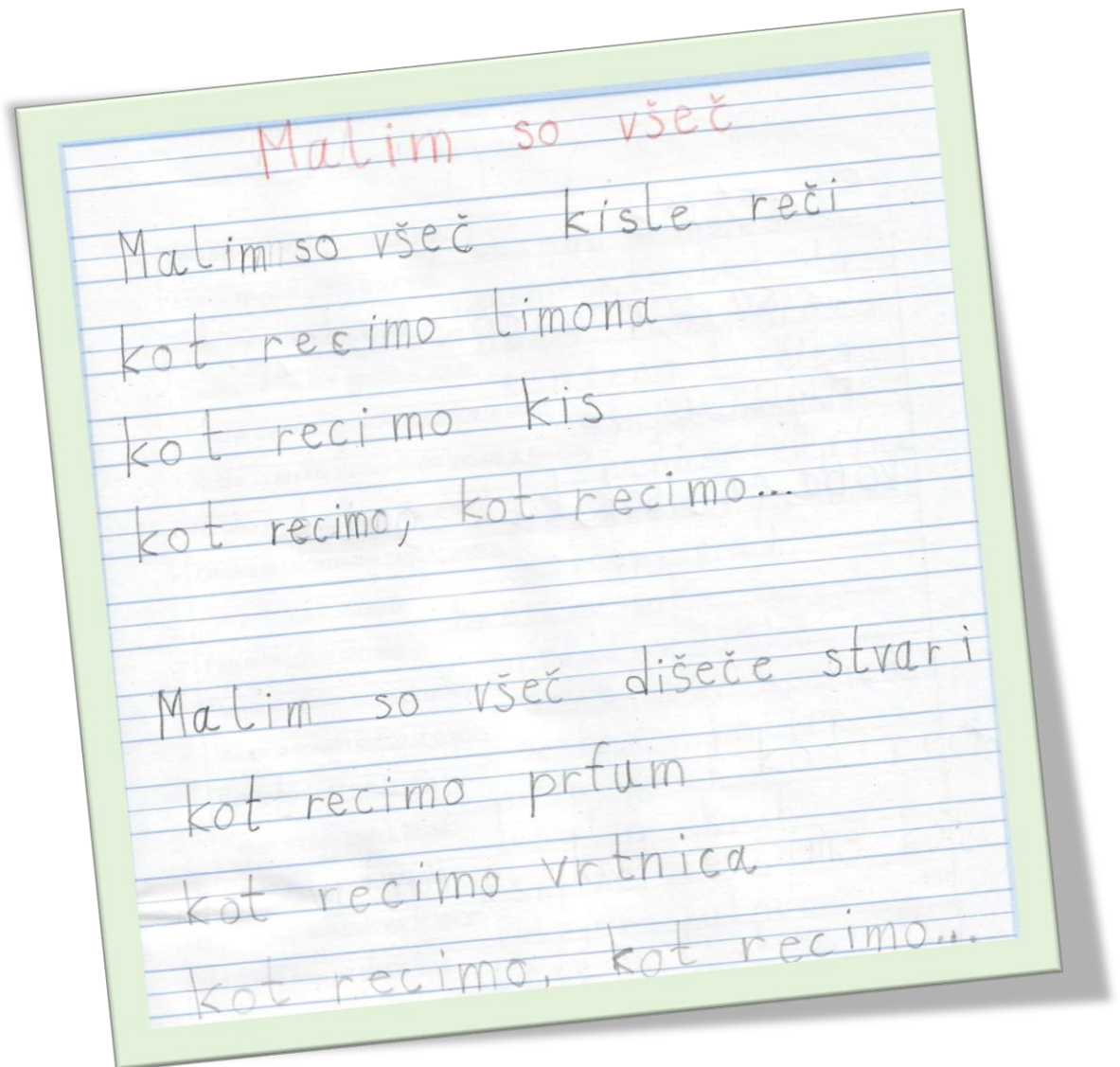
Kdo jih je ustvaril? Odrešitelj lakote.

Obožujem jih, brez njim mi živeti ni.

Kisle kumarice, najboljše so,

ko jih daš na toast z marmelado in sirom.

Tjaša Hudournik, 7. a

Izabela Gorišek, 2. b

V ŽIVALSKEM SVETU

Jakob Remenih, Marcel Kenda, Matej Koradej, Luka Suljić, Tajda Vajgerl, Bor Hudournik, Nino Berložnik, Sara Tkavc, 5. r.

PTIČ

Ptič po sobi leti in
leti in leti, ko se naleti
se utruji in zaspi.

Ko se prebudi,
nam z žvižganjem
pesmico podari.

Po pesmici si še
perje očisti in
ponovno zaspi.

Enja Mljač, 7. a

Ana Zupanc in Jerneja Jelen, 7. a

Anej Perše, Bor Kugonič, 7. a

Din Hasanić, Luka Zapušek, Anže Jan, 7. b

Sara Tkavc, Lucija Kocuvan, 7. a

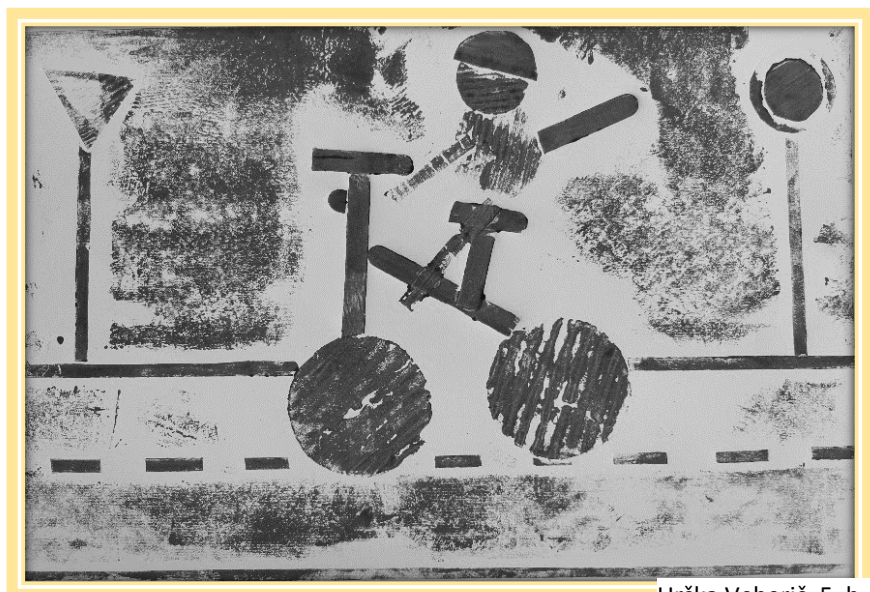
PETOŠOLCI SO POSTALI KOLESARJI

V četrtek, 20. maja, sem postal čisto pravi kolesar. Kolesarski izpit smo opravljali na poligonu v Ločici ob Savinji. Doma sem bil precej živčen. Zelo me je bilo strah, ker nisem vedel, kaj nas čaka na poligonu in kako bo izgledalo opravljanje izpita. Ko sem prišel na poligon, smo se najprej zbrali, odložili kolesa in peš odšli na ogled poligona. Učitelji so nas opozorili na nevarne točke in nam povedali, kako moramo pravilno ravnati. Po ogledu smo 5. b odšli na preizkus varne vožnje. Pri tem sem imel kar nekaj težav, ni bilo enostavno. Ko smo zaključili, smo se zamenjali z a-razredom in odšli na praktično vožnjo na poligonu. Najprej smo vozili za vajo, nato pa je sledila prva izpitna vožnja. Ko sem imel izpitno vožnjo, so križišče prečkali tudi vrtčevski otroci, kar me je malo zmedlo. Prva vožnja se mi ni posrečila, v drugo pa sem opravil izpit. Na koncu so se učitelji pogovorili še s starši.

Nino Berložnik, 5. b

Lepega četrtkovega popoldneva so se mi uresničile sanje, da si pridobim kolesarsko izkaznico. V četrtek pri pouku smo se pogovarjali o poteku kolesarskega izpita. Čisto vsi smo bili na trnih. Začel se je pouk in učiteljica nam je rekla, da naj imamo s sabo rezervna oblačila, če bi slučajno deževalo, odsevne brezrokavnike in pijačo. Tam smo se zbrali ob pol štirih. Ko smo prišli tja, smo se odpravili do poligona. Najprej se je na spretnostnem poligonu preizkusil b-razred, medtem ko je a-razred bil na prometnem poligonu. Po določenem času sva se razreda zamenjala. Ko smo prišli na prometni poligon, smo dvakrat ponovili vožnjo, in nato je sledila izpitna vožnja. Jaz sem bila na vrsti sedemnajsta in zelo so se mi tresle roke. Ko smo vsi zaključili z vožnjo, je odšel na izpitno vožnjo a-razred. Po končani vožnji a-razreda, je učiteljica klicala učence. Mi nismo vedeli, kaj to pomeni, ali smo opravili, ali ne. Nato je povedala, da smo tisti, ki jih je poklicala, opravili izpit v prvo, in smo bili zelo veseli. V našem razredu sedem sošolcev ni opravilo kolesarskega izpita, kot tudi v a-razredu. Ti učenci so imeli še drugo izpitno vožnjo. Na koncu so prav vsi opravili izpit, ampak nekateri čisto za las. Na poti domov sem bila zelo ponosna nase, saj sem izpit opravila v prvo, kljub temu da je bila izpitna vožnja zelo zahtevna.

Tajda Vajngerl, 5. b

Urška Veberič, 5. b

Bil je lep sončen dan in odpravili smo se na kolesarski izpit. Ob štirih sem že morala biti na poligonu v Ločici ob Savinji. Ko sem prispela tja, sem najprej vzela čelado, si jo dala na glavo. Nato sem vzela kolo in ga potiskala do sošolcev. Ko smo se vsi zbrali, smo si nadeli rumene varnostne brezrokavnike ter začeli s prvim preizkusnim krogom. Šlo mi je kar dobro, sicer z malo napakami. Nakar mi gospod pove, da sem nakazala roko, kjer je ne bi smela. Bila sem zelo žalostna in sem si rekla, da zagotovo ne bom naredila kolesarskega izpita zaradi te napake. Ko so se sodniki in učiteljice dogovorili o rezultatih, so nam jih prišli povedat. Joj, kaj če nisem naredila izpita! Nato je učiteljica začela brati imena učencev. Med njimi sem bila tudi jaz. Pomislila sem, da bere tiste, ki izpita niso naredili. Ampak na koncu je povedala, da tisti, ki so bili poklicali, so opravili kolesarski izpit. Bila sem neskončno vesela. Od sreče sem se kar zajokala. Ko so prišli starši, so mi čestitali in bili zelo veseli. Sodniki so povedali, da nismo bili najboljša generacija. Ko smo se vračali domov, smo šli na pico, saj je bila to moja nagrada. Domov sem prišla zelo utrujena in takoj sem se odpravila spat.

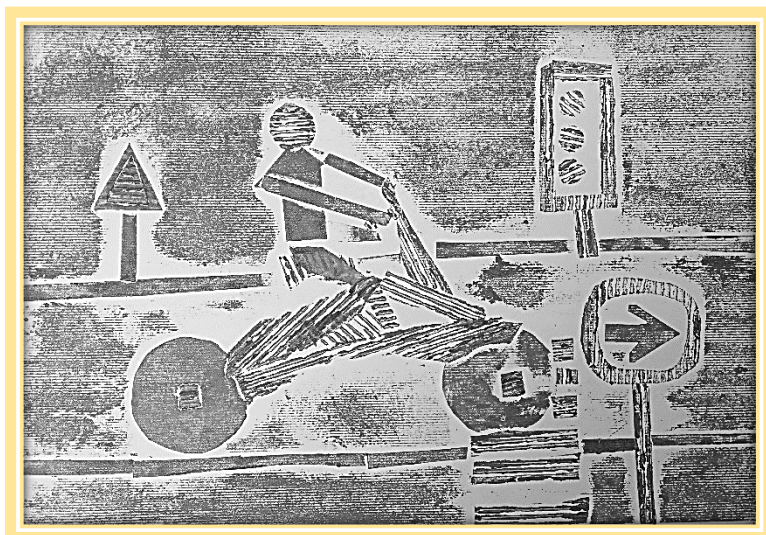
Ajda Kumar, 5. a

Ajda Kumar, 5. a

V četrtek popoldan sem bil zelo živčen, ker sem imel kolesarski izpit. Izpit sem imel ob štirih. Ko sem prišel tja, sem vzela kolo in odšel k svojim sošolcem. Počakali smo, da so učiteljice prišle po nas. S kolesi smo se peljali mimo poligona. Ko pa sem videl poligon, sem si malo oddahnil. Ko so prišli inštruktorji, so nam rekli, naj kolesa odložimo. Nato so nam začeli razlagati pravila, rekli so nam, da bomo čez poligon šli najprej peš. Med ogledom poligona, so nam razlagali pravila. Ko smo ga prehodili, smo vzeli kolesa. Trikrat smo se čez poligon peljali poskusno, če pa smo naredili kakšno napako, so nas opozorili. Ko smo trikrat prevozili ta poligon, smo odšli še na spretnostni poligon. Na tem poligonu mi je šlo malo boljše. Dokončali smo še ta poligon in začelo se je zares. Bil sem zelo zelo živčen. Končno smo vsi dokončali preizkus. Bil sem v velikih pričakovanjih, ali bom izpit naredil ali ne. Učiteljica je začela počasi brati imena. Takrat me je bilo zelo strah. Ko pa sem zaslišal svoje ime, sem bil zelo vesel. Od veselja sem se peljal še en krog. Ker pa sem naredil izpit, sem dobil zasluženo pico.

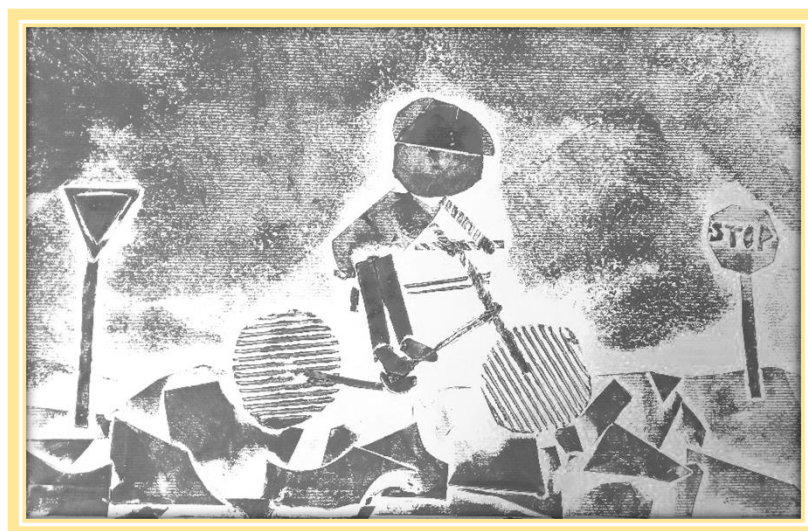
Aljaž Hribar, 5. a

Nik Pilih, 5. a

V četrtek popoldan smo se z razredom odpravili na kolesarski izpit. Bila sem zelo prestrašena, a vedela sem, da mi bo uspelo. Ob štirih popoldan so me že čakali sošolci in sošolke s čeladami na glavi. Učiteljica mi je dala rumen jopič in mi zaželela veliko uspeha. Začeli smo tako, da nam je ocenjevalec razložil prometna pravila na poligonu in cesti. Začeli smo s prvim preizkusnim krogom. Ko smo naredili tri preizkusne kroge, se je začelo. Bila sem prva na vrsti. Ti ocenjevalci, ki so me opazovali, so bili kar malo ponosni name, a ko sem prišla do semaforja, sem naredila napako. Ta napaka je bila, da sem nakazala roko, ko sem hotela zaviti levo. A ocenjevalec me je opozoril, da roke ne smem še enkrat nakazati. Ko smo vsi prevozili poligon, so učiteljice in ocenjevalci ocenili naše znanje v prometu na cesti. Potem ko me je učiteljica poklicala, da sem izpit naredila, sem se kar jokala od sreče, da mi je uspelo. Nekaterim pa žal ni uspelo, zato so se učiteljice in ocenjevalci odločili, da še gredo enkrat kolesarit na poligon. Ko so prevozili še en krog po poligonu, je učiteljica povedala, da smo izpit opravili vsi učenci in učenke. Bili smo zelo veseli. Ocenjevalci so nam zaželeli varno vožnjo v prometu. Ati in mami sta bila zelo vesela, potem pa smo se poslovili in dobre volje smo odšli domov.

Mija Berzelak, 5. a

Amadeja Kocuvan 5. a

MAMA

Mama si ena sama,
ampak si tudi kot rana,
kadar si žalostna in se počutiš sama.

Vedno si tukaj, kadar te rabim,
zato ti hvala, ker si taka, in taka tudi ostani.

Nea Jeseničnik Bera, 7. a

Ajda Kumar, 5. a

ZARJA

Sonce sije kakor zarja,
sonce sije, kakor da je Maja,
srečo, veselje zapomnimo si,
saj veselja nikoli ne odrečemo mi.

Roža tudi je zarja,
Vesela, kakor da je Maja,
veselje porazdeli med nas ljudi,
da potem srečni smo tudi mi.

Jerneja Jelen, 7. b

Ana Drev, 2. a

KRIŽ KRAŽ

Cel dan in celo noč,
vsako jutro, vsak večer,
mami burno že drvi,
jaz pa mirno na sani.

Mami zjutraj križa se,
ko zagleda travnike.
Zvečer nenehno se ji vrti,
saj ji služba že grozi.
Jaz pa hitro v posteljo drvim,
da prespim in zjutraj se zbudim.

Ana Zupanc, 7. a

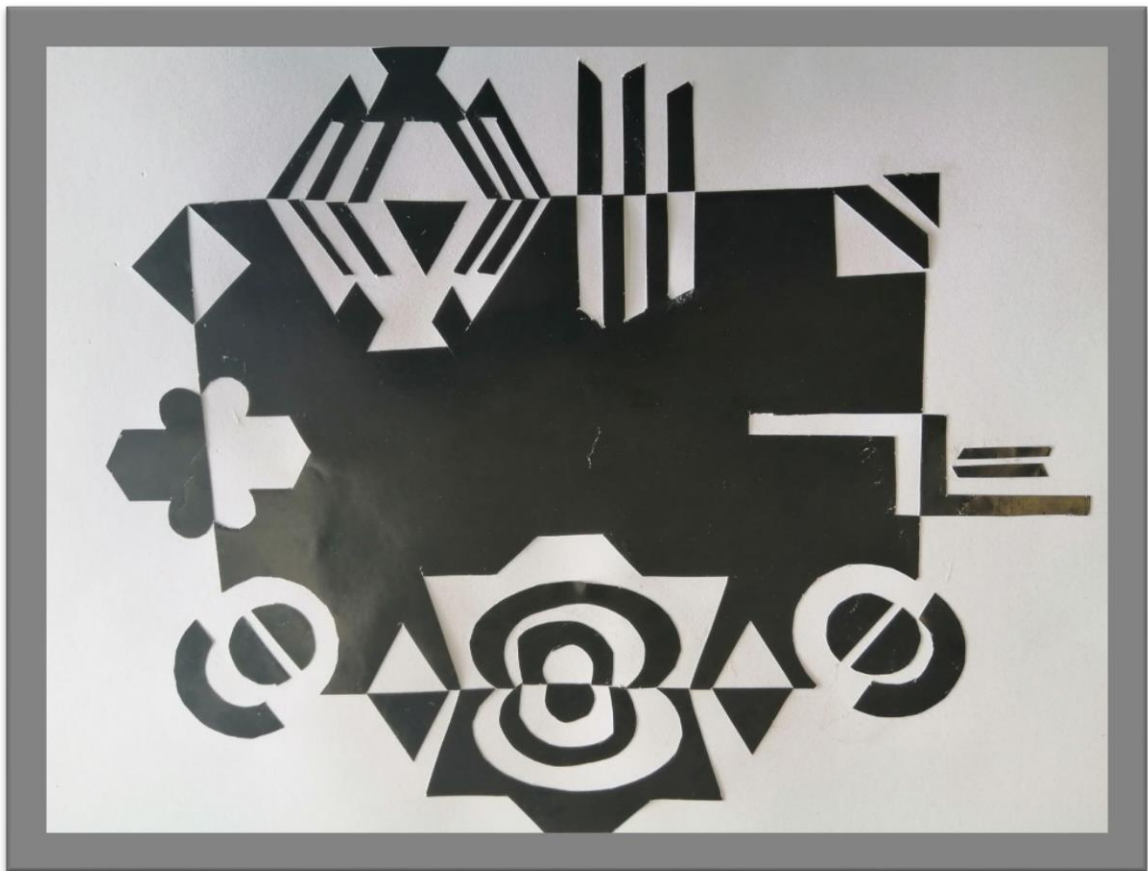
Miha Jug, 2. a

PANDOSONET

Virus je kar zvita zver,
v Vuhanu ima' svoj kvartir,
po svetu dirja in masko na usta nam da,
ljudje se bojimo, zato iz hiš ne odhitimo.

Kdor se tega ne drži, ga korona dobi,
šola zaprta je že veliko dni,
ko mine ta norija, zunaj bo spet norčija,
še babi bo prišla, ko virus gre pa-pa.

Teo Dobnik, 7. a

Lara Pečovnik, 9. a

O KNJIGAH IN BRANJU

*Kdor bere knjige, živi tisoč življenj.
George R. R. Martin*

KNJIGA ME (NE) BRIGA – ali veliko za šalo in malo za res o branju ter knjigah

Nekega dne sem pri uri slovenščine izvedela, da bomo morali prebrati knjigo z naslovom Knjiga me je požrla. Seveda smo bili vsi razočarani, saj se nihče izmed nas ne zanima ravno za knjige.

Doma sem torej po končani domači nalogi z neprevelikim zanimanjem za branje vzela v roke knjigo in jo po nekajminutnem gledanju v platnico vendarle dolgočasno začela brati. To je trajalo nekaj časa, nato sem se morala posvetiti učenju.

Naslednji dan sem že pri zajtrku začela namesto buljenja v telefon brati knjigo. Še celo moja družina je bila zmedena nad mojim odzivom nad knjigo. Pri pouku slovenščine smo se pogovarjali, koliko smo že prebrali, in večina jih je prebrala le nekaj strani, medtem ko sem sama bila že skoraj na koncu. Takrat sem se zavedela, da me je knjiga dejansko »požrla«.

Ula Pejovnik, 7. b

Po koncu pouka sem namesto s prijatelji odšla raje sama domov brat knjigo. In ne boste verjeli. Naslednjih nekaj dni sem še večkrat prebrala celotno knjigo. Ko je končno prišel dan za oddajo obnove, sem bila ponosna, da sem bila ena izmed najboljših, ki so napisali zanimivo obnovo. Tokrat sem bila še sama presenečena nad svojim odzivom.

Zdaj večino časa zahajam v knjižnico, kjer imam cel kup zanimivih knjig, ampak moja najljubša bo vedno tista z naslovom Knjiga me je »požrla«, saj je ona tista junakinja, ki mi je odprla vrata v knjižni svet.

Ana Šegula, 7. b

V šolo je prišel nov sošolec po imenu Jakob. Pri slovenščini smo ugotovili, da ne mara branja. Dobili smo knjigo za domače branje, a sem vedela, da je Jakob ne bo prebral. Odločila sem se, da mu pomagam. Napisala sem mu sporočilo, če lahko pridem k njemu domov. Odpisal mi je, da lahko, in odpravila sem se. Nato sva začela brati knjigo, a mu še vedno ni bilo všeč. Odločila sem se, da ga spravim v dobro voljo. Spekla sem mu palačinke. Ko sva se z njimi posladkala, mi je rekel, da lahko greva nazaj brat. Ugotovil je namreč, da je knjiga zelo zanimiva in kmalu sva jo v celoti prebrala. V knjižnici si je sposodil še nekaj knjig in jih prebral.

Tia Jezernik, 7. b

Hana Simonič, 6. b

Emilija je hodila po hodnikih svoje vile, ko je zaslišala hrup. Odšla je v svojo manjšo knjižnico, kjer je na tleh zagledala kup knjig. Medtem ko jih je pobirala, je našla res zanimivo knjigo. Bila je temno rdeča s črno lobanjo. Zdelo se ji je zanimiva, zato jo je vzela v roke in si jo ogledala od blizu. Knjiga ji je padla iz rok in se odprla. Emilija je videla, da je nekaj strani iztrganih. Preletela je knjigo, nakar je zagledala v njej poseben simbol. Čeprav ni vedela, da se lahko zaradi tega kaj zgodi, je simbol narisala. Sprva ni bilo nič, nato pa je po nekaj urah začela dobivati močan glavobol, ki je trajal skoraj en teden. Bil je tako močan, da je mislila, da bo umrla.

Razlog, da ne beremo knjig? Nočemo umret'.

Pija Rutnik, 7. b

Zjutraj se zbudim in grem brat knjigo. Knjiga je začela odpirati usta in me požrla. V trebuhu knjige je bilo toplo, saj tam imajo bazen s črkami. Bazen je bil zelo velik in bil je kot tisti v Laškem. Po treh dneh sem nekako prišel iz njenega trebuha. Doma sem povedal, kako sem se imel, a nobeden mi ni verjel. Na koncu so bile to le sanje.

Timotej Vodovnik, 7. b

Zala Mljač, 3. a

Sem Ana Herlah in rada bi z vami delila nekaj lepih misli iz knjige Mali princ. Ta drobna knjižica me je navdušila. Spoznala sem jo letos pri pouku slovenščine.

V naši šolski knjižnici je kar nekaj izvodov Malega princa in prijazna knjižničarka, gospa Darinka, vam jo bo z veseljem predstavila, če je še niste nikoli držali v roki. Vam pa priporočam, da jo čimprej uvrstite na svoj bralni seznam, saj vam ne bo žal. Mali princ nas namreč lepo uči:

- Ne pride daleč, kdor gre naravnost.
- Bistvo je očem nevidno.
- Kdor hoče videti, mora gledati s srcem.
- Vsi odrasli so bili nekoč otroci, a le redki se tega spominjajo.
- Moraš se sprijazniti z dvema ali tremi gosonicami, če hočeš izvedeti, kakšen je metulj.

Sara Tkavc, 7. a

Vsaka vrtnica je prelepa, a tvoja je najlepša.

Ana Herlah, 6. a

PESMI UČENCEV 7. B O KNJIGAH IN BRANJU

V knjižnico zahajam,
tam berem in ne nagajam.
Sem priden učenec in rad se učim,
med knjigami tudi rad tičim.

Berem vsak dan
in nisem zaspan,
saj bral bi noč in dan
kot kakšen ciciban.

Knjige na kup,
internet je strup.
Zato vsi v šolo hodite
in pridno se učite.

Rad pojem in igram,
knjigam sem predan,
za knjige vse naredim,
samo da jih ne izgubim.

Anže Jan, 7. b

Knjige so mi včasih zelo všeč,
včasih pa tudi ne.
Rad jih imam, kadar imajo veliko slik,
še najmanj, ko jih nimajo.

Rad imam knjige, ki so kratke,
dolgih ne maram.
Rad imam zanimive,
ne pa dolgočasne.

Če pa knjige kdaj le berem,
je to za domače branje.
Vendar če sem čist' iskren,
nimam tega najrajš'.

Ampak – odkar sem našel stripe,
samo to še berem,
ker so enostavni
in zabavni.

Filip Krajncan, 7. b

Knjiga me ne briga,
vse bolj jo sovražim.
Velikokrat me dolgočasi,
a včasih tud' zabava.

Knjiga mi ni všeč,
če ni slikanica,
če pa je predolga,
jo vrnem k'r nazaj.

Knjige res ne maram,
ker ni mi zanimiva.
Pesmice je konec,
ker knjiga me ne briga.

Lev An Juras, 7. b

Nihče ne mara knjig,
saj knjige so za nič;
vsak froc je zdaj raje fičfirič.

Knjige so namreč za telebane,
vsaj tako je rekel sosed Brane.

Domen Prauhart, 7. b

Učenje pride, ko v šolo stopiš.
Učiteljica za naravoslovje teži,
kje so zvezki in učbeniki vsi.
In jaz ji odgovorim, da so doma,
počitnice imajo, ko mi v šoli garamo.

Še doma težijo za učenje vsak dan,
v šoli pa enke letijo,
kot ptiči z neba priletijo.

Nič zabav ne bo in dolgih noči,
zato se pridno učimo,
da v šoli petke dobimo.

Neja Rabuza, 7. b

Knjiga me ne briga,
če je zgodovinska.
Knjiga me ne briga,
če je romantična.

Knjiga me ne zanima,
če notri ne igra mladina,
ki se družijo in raziskuje
s polno zapleti in razpleti.

Knjiga me ne briga,
če je notri fantazija.
Knjiga me briga,
če je napeta do konca.

Moja najljubša knjiga je
knjiga,
ki je zanimiva.
Notri je 5 prijateljev
z neverjetnimi
dogodivščinami.

Maša Mandelc, 7. b

Knjiga me ne briga,
ker to je ena figa,
ker branje je za znanje,
Janezek pa bolan je.

Ker knjiga je predolga,
se bo sama izposod'la.
Ko pa v roke jo dobim,
nalašč jo izgubim.

V knjižnico se napotim
in tam obtičim,
kjer knjižničarka mi teži,
da mi ukor grozi.

Ko k ravnatelju se podam,
knjiga gleda stran.
Knjigi opravičim se,
da drugič kakšno lahko ušpičim še.

Doma knjigo v roke spravim,
za kar veliko časa zapravim.
To je vse o knjigi,
zdaj pa malo 'zamigi'.

Din Hasanić, 7. b

Luka Hudej, Luka Radisavljević, 7. a

Nikoli nisem rada delala bralne značke
in brala knjig, če sem morala.

Ampak užitek,
ko sediš v senci pod drevesom
s svojo najljubšo knjigo,
je boljši kot objem za lahko noč.

Vonj nove knjige
in ko se izgubiš v besedah,
je kot spanje v oblakih
in druženje s prijatelji.

Užitek imeti knjigo v rokah
je kot topel objem
in vem, da nima smisla,
ampak res všeč mi je.

Bistvo je,
da knjiga je zabavna,
ampak le,
če pod prisilo ni treba brati je.

Ula Pejovnik, 7. b

Knjiga me ne briga, o me ne ...
Knjiga me je požrla, o ne, ne ...
Moja najljubša je bila,
berem jo za znanje, o ja, ja.

Znanja nekaj sem dobil,
na žalost takoj sem ga izgubil.
Knjiga ni več zanimiva,
zato v knjižnici počiva.

Knjiga nova izposojena je bila,
a kaj ko zanimiva ni bila.
Zdaj sem že obupan,
a vseeno jim zaupam.

Jure Glojek, 7. b

Starši težijo mi za spanje,
učiteljica pa za branje.
Ni mi mar za knjige,
učiteljem pokažam fige.

Brati moram za bralno značko,
raje se igram z divjo mačko.
Tukaj je še domače branje,
kje bom le dobil jaz znanje?!

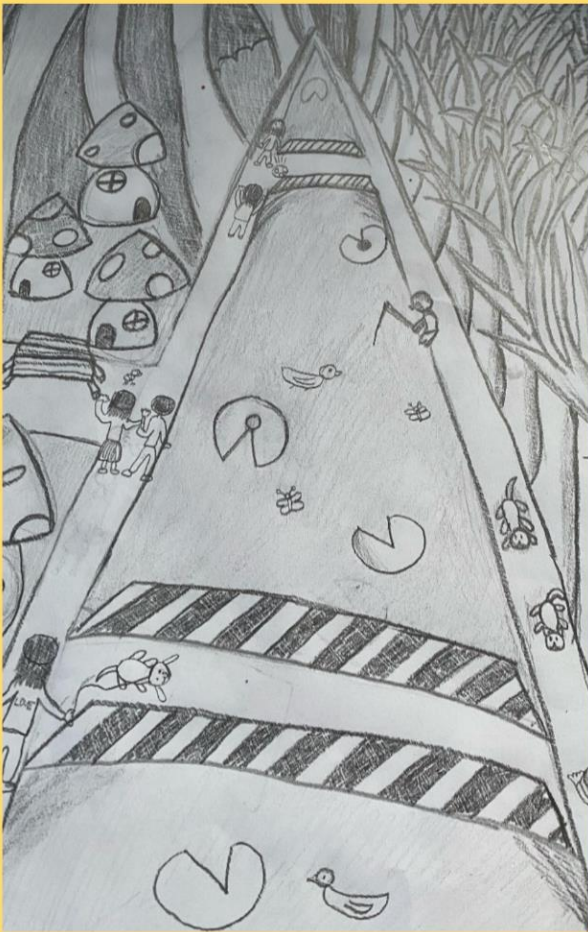
Učiteljica me vpraša, kje je knjiga,
jaz ji odgovorim, da me ne briga.
Zapis dobil sem v lopolis,
starši dali so podpis.

Zakaj sploh obstajajo knjige,
če nikomur niso zanimive?
Počil je lonec,
z vsemi knjigami je konec.

Luka Zapušek, 7. b

Jaz sem knjiga.
Baje da nisem popularna.
Jaz sem knjiga.
Sama na omari ležim
in mulcem igračka se zdim.
Ker nihče zame se ne briga,
kajti jaz sem le knjiga.

Aljaž Rožič, 7. b

Iza Leskošek, 8. b

DEVETOŠOLCI SO SE PREIZKUSILI V SLIKANJU

Aljaž Mauer, 9. b

Ema Holešek, 9. b

Urša Likeb, 9. a

Maja Lenošek, 9. b

Nastja Nemeček, 9. a

Gabrijela Verzelak, 9. a

Matija Herlah, 9. b

Lara Pečovnik, 9. a

Nik Pirečnik, 9. a

ENGLISH CORNER

CLASSROOM VS. DISTANCE LEARNING

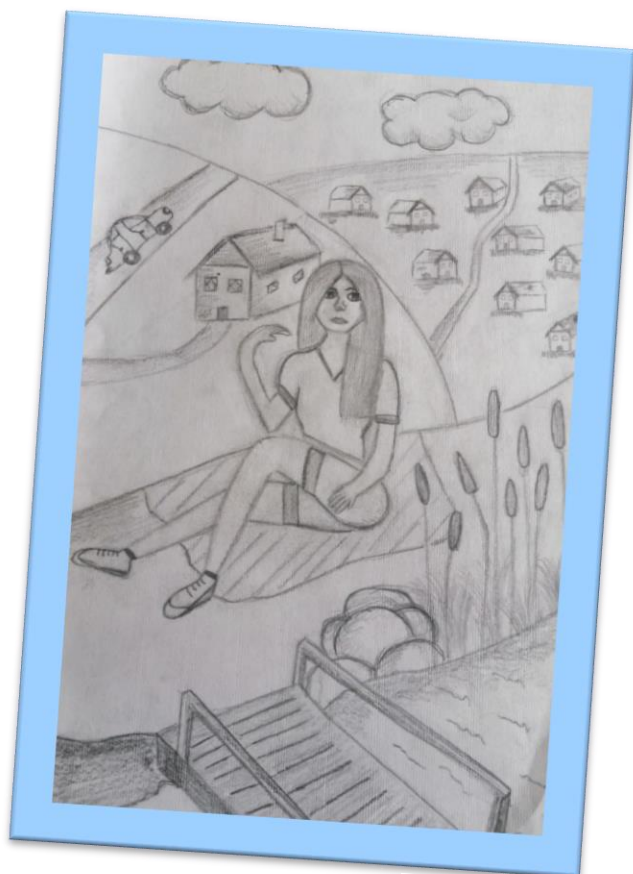
Blog, 29. 3. 2021

Today I was thinking of the distance school. We are going back this Thursday. I think it hasn't even been a month since we returned to school. It's not all bad. After all, I enjoyed being home for the lessons. I could sleep till right before school started, and I sometimes missed a few minutes, too. We were at home even for music school which I disliked.

The bad thing about distance learning is that you get easily distracted. I really focused 100% on the lessons and instead did other things. In school you are under the permanent control of the teacher so you can't do everything you want. When we had online classes, I rarely asked any questions, meaning I didn't understand the subject that well. When we got back to school it was catastrophic.

Maybe in the future we can combine distance and face-to-face learning in the education system. I don't quite know how to do it but maybe someone will find a way. I would be happy to see the outcome.

Luka Poprask, 9. a

Eva Selič, 8. a

Blog, 29. 3. 2021

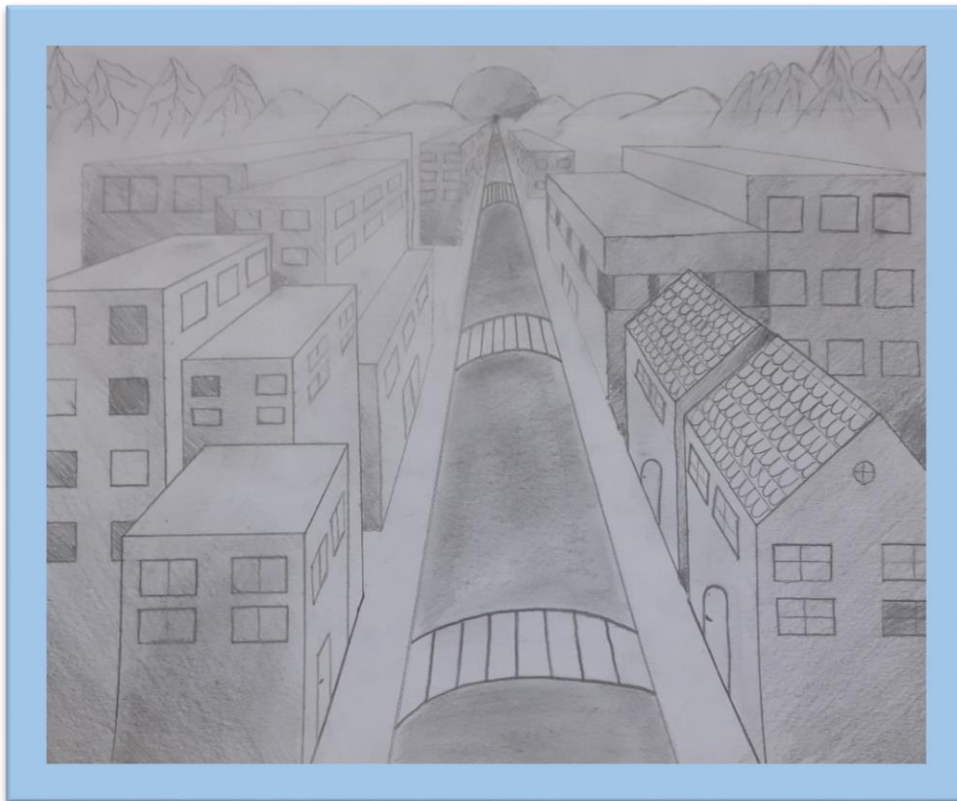
Hi, my dear followers!

Today I've decided to talk about the most relevant thing right now, COVID-19. I'm in the 9th grade and this is my experience with the 'lockdown'. I have pretty mixed feelings about the lockdown. I missed my friends and I was inside all the time. I wouldn't say I didn't like it, though. I'm not very good at giving opinions, but if it was needed to be rated, I would give it a solid 6 out of 10. It wasn't great, but it wasn't all that terrible, either. I still prefer the school 'in real life' a bit more than having the same routine every day. There's a lot of good things about irl* school, It's easier to focus and I'm not always alone so it's easier to ask people about certain things. I, however, didn't miss waking up so early in the morning. That's why I'm always tired. There were also lots of pluses and minuses about distance learning. A big plus was definitely that I was able to wake up 10 minutes before every meeting and I didn't need to dress / look nicely every day. The biggest minus, however, was that I couldn't focus and I was stressed all the time. I think we should definitely bring more technology in our school. If the world is progressing, why shouldn't we? We would need to make some boundaries, of course, but doing school work might actually become more fun for children and teachers.

So, yeah, this is it for my today's blog.

See you next time!

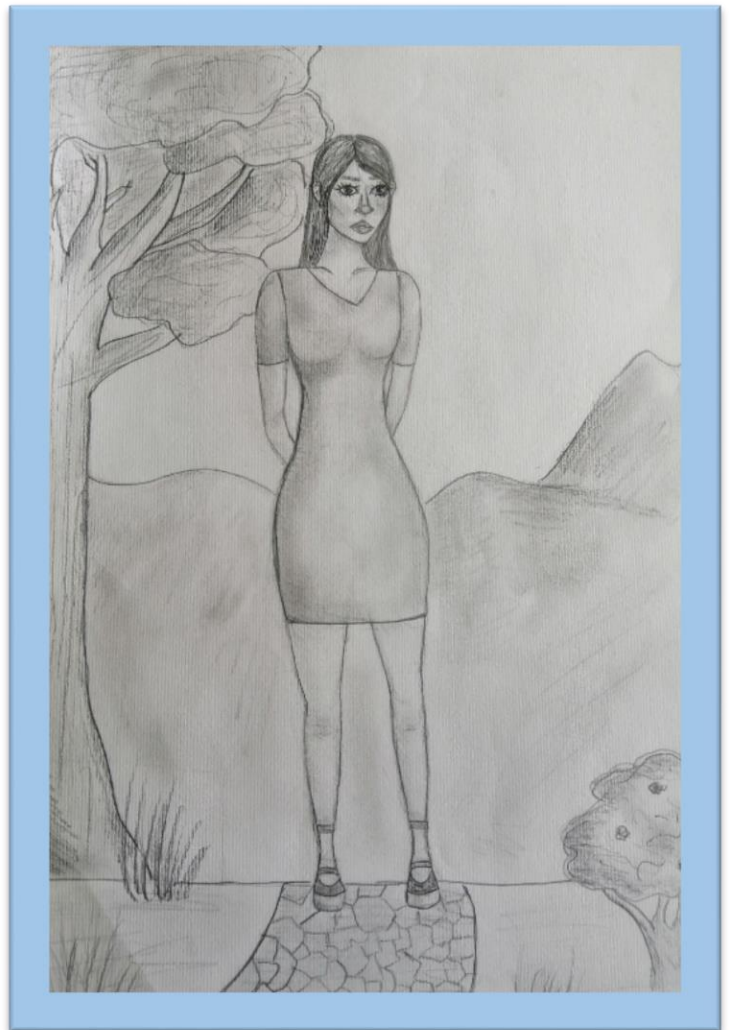
Mitja Vončina, 9. a

Matija Herlah, 9. b

Distance education or online school has definitely been a new and interesting experience. At first the thought of it seemed fresh and cool, never seen before. It was like that for the first few weeks, maybe even a month, but then the true colours started showing.

One of the perhaps most signifying perks of distance education is certainly the fact that you don't have to go anywhere. You just wake up, walk to your desk, turn on the computer and there it is! It has never been that easy! For me personally, this may be the best quality of it since it gets me two extra hours of sleep per night. Pretty good, don't you think? That's not the only good thing about it, though. Accessing school materials for school work such as power-points and various word documents make lessons very easy to follow.

Tinkara Holešek, 8. a

There are, however, still many disadvantages, such as not seeing your friends in person. If the teacher is standing right next to you, they can give you more feedback on your work as well.

As an introvert, I had no problem being alone, however distance learning left quite a toll on my schoolwork. I think it is because I had to rely on myself to actually do it. Even though it was slightly more difficult than regular school, I think that the combination of both could be a great way of learning for future generations. It really showed us how advanced our technology really is.

I don't mind being online but it would be really nice to finish the school year in person.

Ema Holešek, 9. b

MY DREAM LAND

My dream land is on the Moon. There is so much snow. I really like snow, so this is a perfect land. It's quite big and beautiful. All my friends from Slovenia live there. We speak Slovenian language.

It isn't as small as Slovenia. It's bigger than Slovenia and it's the most beautiful land.

We have school two times a week and on a normal day we have so much fun. We ski and play football.

Luka Zapušek, 7. b

My dream land is by the sea. It's very big and very clean. Everyone is welcome here. There are about 1 million people. We are all kind and we try to keep our land clean and beautiful. We all speak 2 languages, but we are sure that we can learn some more.

My land isn't as big as Slovenia, but I think that people are better in my land. My land is the best. Days here are very special. We have many concerts and water parks. At about 3 o'clock we all come to the beach. It's the most beautiful moment when you see 1 million people having fun in your land.

Vita Sovič, 7. b

Tija Kovač, 6. b

My dream land is called Wonderland. It's in Europe where in summer it's not too hot and in winter there is a lot of snow. You can find a lot of trees and ponds, lakes and tree houses. People from all over the world live there. But there is only one rule – you need to be kind to everyone. They speak their mother tongues, but if they want to communicate, they speak English.

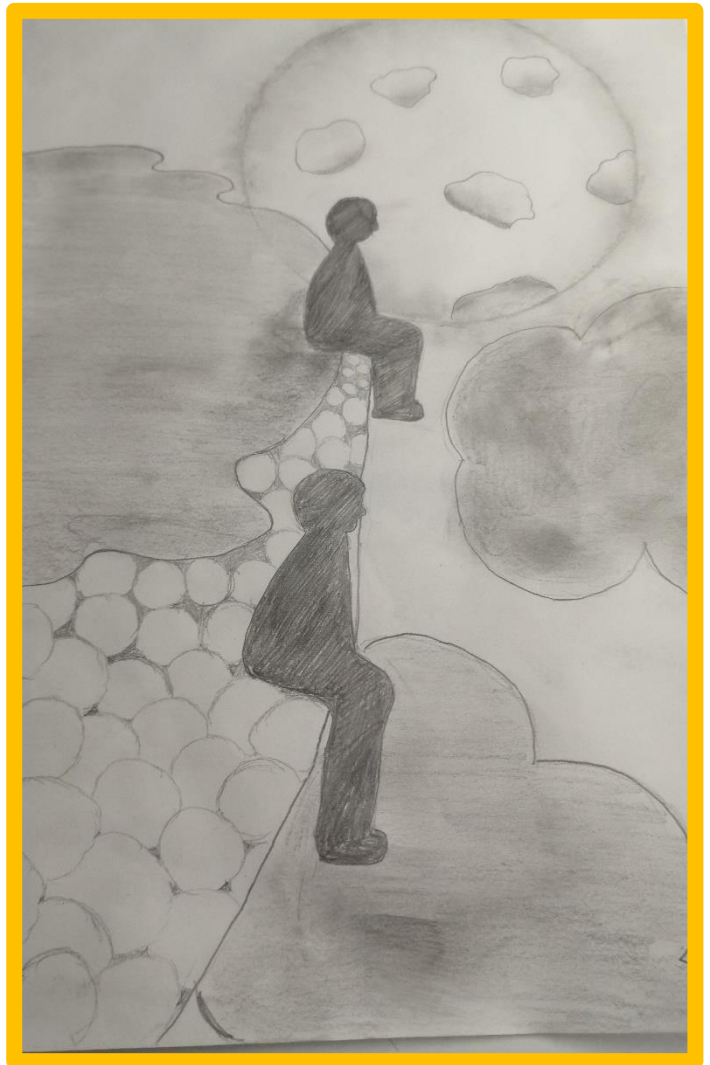
Wonderland is much cleaner than Slovenia. It isn't as polluted. A normal day usually starts between 8.00 and 10.00 in the morning. Everybody eats breakfast, takes a shower and some even work out. They go for walks, hikes and eat lunch at 2 o'clock. After that they rest or go out. They do what they want to do.

Ula Pejovnik, 7. b

My dream land is on a planet Lev An. It's beautiful. Animals made of candies and my friends live there. We speak Slovene and German. In Slovenia, there is school and here there isn't. In Slovenia we have pets but in my dream land it is better: there are chocolate trees.

We wake up at 11 o'clock in the morning. Then I play video games to 3 o'clock in the afternoon, then I eat lunch and go out with friends and then I go to bed.

LEV AN Juras, 7. b

Neža Tratnik, 8. b

Hello!

I'm going to describe you my dream land. My dream land is in Dubai. It's so big and beautiful. People who live in my dream land are my friends. We speak Slovenian and often English.

It's bigger than Slovenia, it isn't as small. I think my dream land is the most beautiful place in the world. There we have a football pitch, a basketball court, a baseball pitch and many playgrounds.

A day usually begins at nine o'clock when a ringbell wakes us up. Then we all have breakfast in Burj Khalifa. After that we play football at 11 o'clock and finish playing it at two o'clock in the afternoon. Then we play basketball for about an hour. Then we have lunch. We play baseball for 2 hours and go to our homes and rest there until dinner. That's what my dream island looks like. You're invited, too.

Din Hasanić, 7.b

Emma Koprivc, 8. b

HAPPINESS RECIPES

INGREDIENTS

a sunny day
my brother, Laura and Liza
Ben & Jerry ice cream
some music
a swimming pool
a water cushion

INSTRUCTIONS

Mix well. Enjoy your day.

Hana Satler, 6. b

INGREDIENTS

a beautiful day
my cat
a beautiful beach
my best friend
my phone
my goggles

INSTRUCTIONS

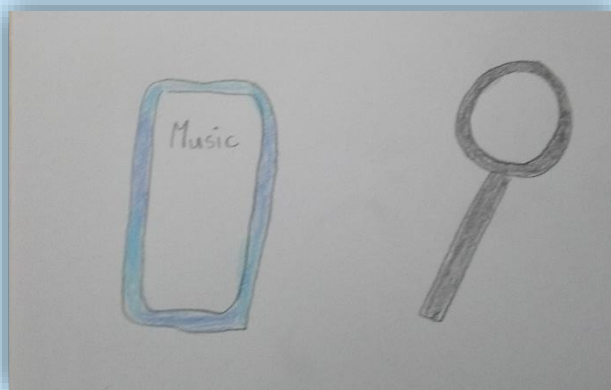
Mix well and drink.

Hana Simonič, 6. b

INGREDIENTS

a nice spring day
my friends
some good music
headphones

INSTRUCTIONS

Explore. Mix well. Enjoy your day.

Špela Ramšak, 6. b

INGREDIENTS

good friends
Star Wars films
a tent
night

INSTRUCTIONS

Turn on the film. Don't fall asleep and enjoy.

Nace Kovač, 6. b

INSTRUCTIONS

summer
a pool
friends
a cold lemonade

INSTRUCTIONS

In the evening wear a hoodie and enjoy on the swing. Later play Jungle Speed.

Luka Obal, 6. b

MLADI RAZISKOVALCI PREDSTAVLJAJO

Rezalnik za zelišča olajšal delo meni in bratoma

Živim na ekološki kmetiji Potočnik Poprask v Skornem, ki je znana tudi po zeliščnih mešanicah. V tem šolskem letu sem se odločil, da bom izdelal raziskovalno nalogo, na področju tehniških ved - aplikativni inovacijski predlogi in projekti, ki mi bo olajšala delo pri pripravi zelišč. Največ časa mi je vzela ideja kaj iznajti oziroma izdelati. Ko sem po določenem času ugotovil, da imamo doma že manjši neuporaben rezalnik, sem se odločil za njegovo nadgradnjo. Najprej sem narisal nekaj skic ter s pomočjo očeta in opazovanja starega rezalnika izdelal novega. Hotel sem, da bodo zelišča, ki jih bom z rezalnikom rezal, razrezana enakomerno in hitreje kot tista, ki sem jih rezal s škarjami. Izdelava je bila dolgotrajna, saj sem moral lesene in kovinske dele rezalnika natančno izdelati. Lesene dele so iz lesa divje češnje, kovinske dele pa sem rezal, zviljal, varil, brusil ter sestavil, vse pa sem privijačil. Ko je bil rezalnik za zelišča izdelan in pripravljen na uporabo sem posušen timijan narezal. Rezalnik za zelišča je delal bolje kot sem si na začetku predstavljal in na to sem zelo ponosen. Srečen sem, ker bo moje delo sedaj lažje, seveda pa sta za to zaslužna tudi ata Aleš in mama Tatjana ter mentorja Boštjan Ketiš in Marija Vodovnik, ki so me pri ideji in delu spodbujali in mi pomagali.

Luka Poprask, 9. a

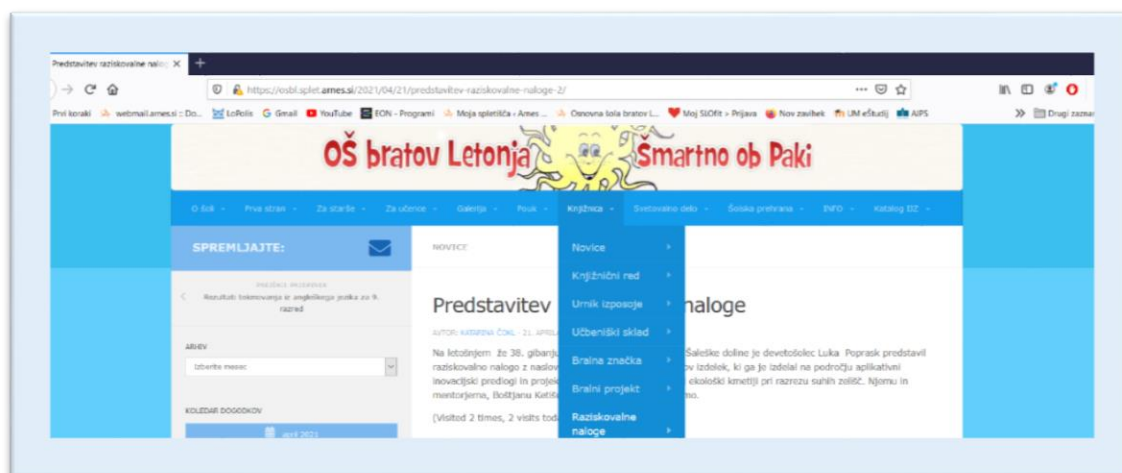

Rezalnik zelišč

40 let raziskovalne dejavnosti na naši šoli

Prav tako kot je pred leti najina prijateljica Ema Holešek izdelala raziskovalno nalogo, sva se jeseni odločili, da jo bova tudi midve. Po pogovoru z mentorico Marijo Vodovnik sva se odločili, da raziščeva raziskovalno dejavnost v naši občini in izdelava zgodovinsko raziskovalno nalogo z naslovom Raziskovalci in raziskovalna delavnost v Šmartnem ob Paki. Najprej sva pobrskali po literaturi, poiskali raziskovalne naloge ter izdelali vprašalnik s pomočjo katerega bi izvedli z bivšimi raziskovalci okroglo mizo na Noči raziskovalcev meseca novembra. To je zaradi epidemije odpadlo. Pri raziskovanju sva ugotovili, da izdelati raziskovalno nalogo ni tako lahko kot sva si predstavljali, sva se pa marsičesa naučili. Najbolj sva uživali v branju odgovorov bivših raziskovalcev in v intervjujih. S pomočjo pridobljenih podatkov sva izdelali grafične prikaze ter ugotovili, da je bilo največ raziskovalnih nalog narejenih na področju zgodovine, da je bila prva raziskovalna naloga narejena leta 1981 pod mentorstvom Lije Modrijan s člani zgodovinskega krožka, da od leta 1997 sodelujejo mladi raziskovalci v gibanju Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline, da v zadnjih letih pada število raziskovalcev in raziskovalnih nalog, da je po nama znanih podatkih največ raziskovalnih nalog naredil Klemen Steblovnik, ki je prejel tudi Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani za izdelano raziskovalno nalogo, da je bila največkrat mentorica v Šmartnem ob Paki Marija Vodovnik. Z raziskavo sva ugotovili, da je v občini Šmartno ob Paki veliko raziskovalcev, a jih sploh ne omenjamo, da je bilo do leta 2000 večina raziskovalnih nalog napisanih ročno ali s pisalnim strojem, da do sedaj niso bile dostopne drugim učencem in učiteljem, da raziskovalne naloge najbolj poznajo učitelji na OŠ bratov Letonja oz. mentorji raziskovalnih nalog, da so bili mentorji mladim raziskovalcem na OŠ tudi posamezniki, ki niso bili zaposleni na naši šoli, da je bilo podatke o raziskovalcih težko najti, da je na OŠ bratov Letonja bilo do sedaj narejenih v 40 letih 82 raziskovalnih nalog, da je bilo mladih raziskovalcev v teh letih več kot 750 in da večina osnovnošolcev ni naredila raziskovalne naloge. Ponosni pa sva na dejstvo, da je najini pobudi o objavi vseh raziskovalnih nalog pod zavihkom knjižnica prisluhnil ravnatelj g. Bojan Juras.

Naja Šmajš, Gabriela Verzelak, 9. a

Objava raziskovalne naloge na šolski spletni strani

DOBRODELNOST

“Bodi prijazen in dober, kadarkoli je to mogoče. In vedno je mogoče.” (Dalai Lama)

Zamaški za dober namen

Naša družina se je tudi v tem šolskem letu priključila akciji zbiranja plastičnih zamaškov. Z bratom Anžetom nama je všeč, ker lahko z majhnim dejanjem narediva kar dve dobri stvari. Ločevanje odpadkov namreč pripomore k temu, da zmanjšujemo količino odpadkov in tako skrbimo za naše okolje. Hkrati pa zbrani zamaški niso le odpadki, ampak z njimi pomagamo pomoči potrebnim vrstnikom. Ob prinašanju zamaškov v šolo naju navdušuje dejstvo, da so za velike stvari potrebna majhna dejanja vsakega izmed nas. Če stopimo skupaj, lahko naredimo marsikaj dobrega, zato vas vse vabiva, da tudi vi, če še niste, prinesite zamaške za Žiga.

Sara Golčman, 6. a

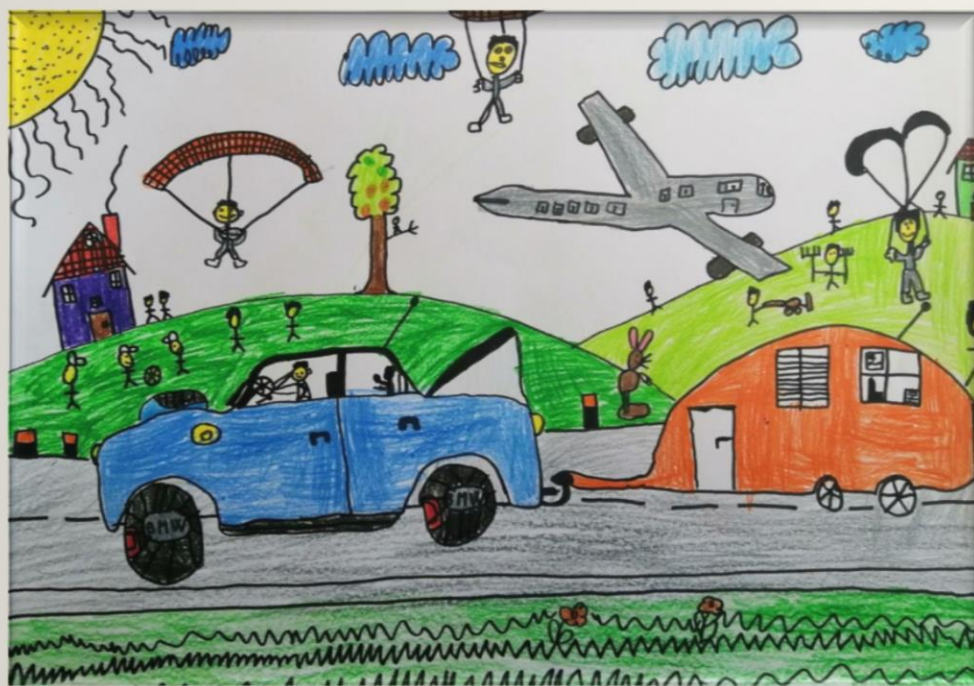

Tjaša Hudournik, Lovro Komar Kugler, 7. a

Rad pomagam drugim, zato sem se odločil, da zbiramo doma zamaške, ki jih prinašam v šolo. Ob tem se počutim dobro, saj tako prispevam za potrebe otrok, ki so pomoči potrebni. Terapije in dejavnosti za njih so namreč zelo drage.

Urban Grm, 6. b

ŽE DIŠI PO POČITNICAH ...

Alen Hriberšek, 6. a

Jože Kovač, 6. a

Hana Satler, 6. b

Zara Leskošek, 6. a

Učitelji mentorji, ki so prispevali izdelke učencev (po abecednem redu) za tokratno številko e-Občasnika:

Mojca A. Juras, Katarina Čokl, Suzana Daničič, Kristina Jazbinšek Vovk, Janja Kamenik, Tanja Kolšek, Tina Lončarič, Lidija Novak, Mateja Novak, Magda Omladič Novinšek, Blanka Slemenšek, Andreja Škruba, Mihaela Vodopivec, Marija Vodovnik, Suzana Zabukovnik, Anja Zajamšek, Jerneja Žagar, Blažka Žibret.

ISKRENA HVALA!

Maša Mandelc, 7. b